

31998L0006

1998 3 18

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 80/27

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 98/6/EB
1998 m. vasario 16 d.
dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

(4) kadangi tokie principai yra nustatyti Direktyva 79/581/EEB dėl kai kurių maisto produktų kainų žymėjimo ⁽⁶⁾ ir Direktyva 88/314/EEB dėl ne maisto prekių kainų žymėjimo ⁽⁷⁾;

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 129a straipsnio 2 dalį,

(5) kadangi patirtis parodė, kad sieti prekių vieneto kainų žymėjimą su jų pakavimu iš anksto numatytais kiekiais arba apimtimis pagal Bendrijoje taikomus prekių kategorijų įkainius yra pernelyg sudėtinga; kadangi dėl to yra būtina atsisakyti šios sąsajos, siekiant sukurti naują paprastesnį mechanizmą ir paisant vartotojų interesų, tačiau nepažeidžiant pakuočių standartizavimo taisyklių;

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 189b straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾ pagal bendrą tekstą, kurį 1997 m. gruodžio 9 d. patvirtino Taikinimo komitetas,

(6) kadangi išpareigojimas žymėti prekių pardavimo ir vieneto kainas ženkliai pagerina vartotojams teikiamos informacijos kokybę, nes vartotojams sudaromos sąlygos kuo visapusiškiau įvertinti ir palyginti prekių kainas bei priimti kompetentingus sprendimus;

(1) kadangi skaidrus rinkos veikimas ir teisinga informacija yra naudinga vartotojų apsaugos politikai ir sąžiningai prekių bei įmonių konkurencijai;

(7) kadangi dėl to turi būti numatytas bendras išpareigojimas žymėti visų prekių ir pardavimo, ir vieneto kainas, išskyrus atvejus, kai prekės parduodamos dideliais kiekiais, o pardavimo kaina gali būti nustatyta tik vartotojui nurodžius pageidaujamą prekės kiekį;

(2) kadangi vartotojams turi būti garantuojama aukšto lygio apsauga; kadangi Bendrija turi prisidėti prie jos užtikrinimo tam tikromis priemonėmis, remiančiomis ir papildančiomis valstybių narių vykdomą politiką, siekiant tikslios, skaidrios ir nedviprasmiškos vartotojams skirtos informacijos apie siūlomų prekių kainas;

(8) kadangi būtina atsižvelgti į tai, kad kai kurių prekių kiekis paprastai yra matuojamas kitais kiekio matavimo vienetais, o ne kilogramais, litrais, metrais, kvadratiniais metrais ar kubiniais metrais; kadangi šiuo atveju dera leisti valstybėms narėms prekių vieneto kainą nurodyti įvairiems kiekio vienetams, atsižvelgiant į prekės rūšį ir toje valstybėje narėje dažniausiai parduodamus tos prekės kiekius;

(3) kadangi 1975 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas dėl Europos ekonominės bendrijos vartotojų apsaugos ir informavimo politikos preliminarosios programos ⁽⁴⁾ ir 1981 m. gegužės 19 d. Tarybos sprendimas dėl Europos ekonominės bendrijos vartotojų apsaugos ir informavimo politikos antrosios programos ⁽⁵⁾ numato nustatyti bendrus kainų žymėjimo principus;

(9) kadangi tam tikromis aplinkybėmis reikalavimas žymėti prekių vieneto kainas gali pernelyg apsunkinti kai kurias mažmeninės prekybos įmones; kadangi valstybėms narėms turi būti leista tam tikru pereinamuoju laikotarpiu netaisyti šio reikalavimo;

⁽¹⁾ OL C 260, 1995 10 5, p. 5 ir OL C 249, 1996 8 27, p. 2.

⁽²⁾ OL C 82, 1996 3 19, p. 32.

⁽³⁾ 1996 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 141, 1996 5 13, p. 191), 1996 m. rugsėjo 27 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 333, 1996 11 7, p. 7) ir 1997 m. vasario 18 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 85, 1997 3 17, p. 26). 1997 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento sprendimas ir 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL C 92, 1975 4 25, p. 1.

⁽⁵⁾ OL C 133, 1981 6 3, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 158, 1979 6 26, p. 19. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/58/EB (OL L 299, 1995 12 12, p. 11).

⁽⁷⁾ OL L 142, 1988 6 9, p. 19. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/58/EB (OL L 299, 1995 12 12, p. 11).

(10) kadangi valstybėms narėms turi būti palikta teisė atsisakyti vykdyti reikalavimą žymėti vieneto kainą, jeigu toks žymėjimas nėra naudingas arba gali sukelti painiavą, pavyzdžiui, kai prekių kiekio nurodymas nėra svarbus kainoms palyginti arba kai skirtingi produktai parduodami vienodai įpakuoti;

(11) kadangi, siekdamas pagreitinti diegiamo mechanizmo įgyvendinimą, valstybės narės turi teisę sudaryti sąrašą ne maisto prekių arba jų kategorijų, kurioms liktų reikalavimas žymėti vieneto kainą;

(12) kadangi Bendrijoje įvestos taisyklės gali užtikrinti vienodos ir skaidrios informacijos, naudingos visiems vartotojams vidaus rinkoje, teikimą; kadangi naujas supaprastintas mechanizmas yra ir būtinas, ir pakankamai geras tokiems tikslams pasiekti;

(13) kadangi valstybės narės privalo užtikrinti, kad sistema būtų veiksminga; kadangi ji turi likti skaidri ir įvedus eurą; kadangi tuo tikslu turi būti apribotas žymimų kainų skaičius;

(14) kadangi būtina ypač atsižvelgti į mažmeninės prekybos įmones; kadangi tuo tikslu ataskaitoje apie direktyvos taikymą, kuri turi būti pateikta ne vėliau kaip po trejų metų nuo 11 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos, Komisija turi ypač atsižvelgti į mažmeninės prekybos įmonių patirtį, sukauptą taikant šią direktyvą, be kita ko, ryšium su technologijų plėtra ir bendros valiutos įvedimu; kadangi prie šios ataskaitos, atsižvelgiant į 6 straipsnyje minimą pereinamąjį laikotarpį, turi būti pridėdama Komisijos pasiūlymas,

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- pardavimo kaina* reiškia galutinę prekinio vieneto ar tam tikro prekės kiekio kainą su PVM ir visais kitais mokesčiais;
- vieneto kaina* reiškia galutinę prekės vieno kilogramo, vieno litro, vieno metro, vieno kvadratinio metro arba vieno kubinio metro ar kito matavimo vieneto, plačiai ir įprastai naudojamo toje valstybėje narėje prekiaujant tam tikromis prekėmis, kainą su PVM ir visais kitais mokesčiais;
- dideliais kiekiais parduodamos prekės* reiškia iš anksto nesupakuotas ir vartotojo akivaizdoje matuojamas prekes;
- prekiautojas* reiškia bet kokią fizinį ar juridinį asmenį, parduodantį arba siūlantį parduoti jo verslo ar profesinės veiklos prekes;
- vartotojas* reiškia bet kokią fizinį asmenį, kuris perka prekę siekdamas tikslo, nesusijusį su jo verslu ar profesija.

3 straipsnis

1. Prekių pardavimo ir vieneto kainos žymimos ant visų 1 straipsnyje minimų prekių. Vieneto kainos žymėjimą reglamentuoja 5 straipsnio nuostatos. Vieneto kainos nebūtina žymėti, jei ji sutampa su prekės pardavimo kaina.

2. Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti šio straipsnio 1 dalies:

- prekėms, tiekiamoms kartu su tam tikromis paslaugomis,
- aukcionams bei parduodamiems meno darbams ir antikvarinėms vertybėms.

3. Ant dideliais kiekiais parduodamų prekių turi būti žymima tik vieneto kaina.

4. Bet kokioje reklamoje, kurioje nurodoma 1 straipsnyje minėtų prekių pardavimo kaina, pagal 5 straipsnio nuostatas nurodoma ir vieneto kaina.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

4 straipsnis

1 straipsnis

Šia direktyva siekiama nustatyti vartotojams siūlomų prekių pardavimo kainų ir prekių matavimo vieneto kainų žymėjimo taisykles, kurios leistų pagerinti vartotojui teikiamos informacijos kokybę ir palengvintų galimybę palyginti kainas.

1. Prekių pardavimo ir vieneto kainos turi būti nurodytos nedviprasmiškai, matomoje vietoje ir lengvai įskaitomos. Valstybės narės gali numatyti žymėtinų kainų maksimalaus skaičiaus apribojimus.

2. Vieneto kaina siejama su pagal nacionalines ir Bendrijos nuostatas deklaruotu prekių kiekiu.

Jeigu nacionalinės arba Bendrijos nuostatos reikalauja, kad būtų nurodomas kai kurių supakuotų prekių grynasis svoris ir grynasis sausas svoris, pakanka pažymėti gryojo sauso svorio vieneto kainą.

5 straipsnis

1. Valstybės narės gali atsisakyti reikalavimo žymėti vieneto kainą tų prekių, kurioms toks žymėjimas dėl jų pobūdžio arba paskirties nebūtų naudingas arba sukeltų painiavą.

2. Įgyvendindamos šio straipsnio 1 dalį, valstybės narės gali sudaryti sąrašą ne maisto prekių arba jų kategorijų, kurioms reikalavimas žymėti vieneto kainą lieka galioti.

6 straipsnis

Jeigu reikalavimas žymėti vieneto kainas būtų pernelyg sunki našta tam tikroms mažoms mažmeninės prekybos įmonėms dėl parduodamų prekių kiekio, pardavimo patalpų ploto, prekybos vietos pobūdžio, ypatingų pardavimo sąlygų, kai prie prekių neįmanoma tiesiogiai prieiti, arba tam tikroms verslo formoms, pavyzdžiui, tam tikroms išnešiojamosios prekybos rūšims, pereinamajam laikotarpiui, kuris prasideda nuo 11 straipsnio 1 dalyje nurodytos dienos, valstybės narės gali numatyti, kad reikalavimas žymėti parduodamų prekių, išskyrus dideliais kiekiais parduodamas prekes, vieneto kainas netaikomas, atsižvelgiant į 12 straipsnio nuostatas.

7 straipsnis

Valstybės narės numato atitinkamas priemones, kad būtų informuojami visi asmenys, kuriuos palies į nacionalinę teisę perkeltos šios direktyvos nuostatos.

8 straipsnis

Valstybės narės numato nuobaudas už nacionalinių nuostatų, priimtų taikant šią direktyvą, pažeidimus ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti jų taikymą. Šios nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios nusižengti pakartotinai.

9 straipsnis

1. Devynerių metų pereinamasis laikotarpis, nurodytas 1995 m. lapkričio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos

95/58/EB, iš dalies keičiančios Direktyvą 79/581/EEB dėl vartotojų apsaugos žymint maisto produktų kainas ir Direktyvą 88/314/EEB dėl vartotojų apsaugos žymint ne maisto prekių kainas ⁽¹⁾, 1 straipsnyje, pratęsimas iki šios direktyvos 11 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos.

2. Direktyvos 79/581/EEB ir 88/314/EEB panaikinamos nuo šios direktyvos 11 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos.

10 straipsnis

Ši direktyva netrukdo valstybėms narėms priimti ir laikytis dar palankesnių vartotojams nuostatų, juos informuoti ir sudaryti galimybes palyginti kainas, nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų pagal Sutartį.

11 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2000 m. kovo 18 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai. Priimtos nuostatos taikomos nuo minėtos datos.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai nuostatas dėl nuobaudų, numatytų 8 straipsnyje, bei bet kokius vėlesnius jų pakeitimus.

12 straipsnis

Ne vėliau kaip per trejus metus nuo 11 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai išsamią ataskaitą apie direktyvos, ypač jos 6 straipsnio, taikymą kartu su pasiūlymu.

⁽¹⁾ OL L 299, 1995 12 12, p. 11.

Remdamiesi šia ataskaita, Europos Parlamentas ir Taryba dar kartą patikrina 6 straipsnio nuostatas ir per trejus metus nuo Komisijos pasiūlymo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, gavimo imasi veiksmų pagal Sutartį.

13 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

14 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1998 m. vasario 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. M. GIL-ROBLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. CUNNINGHAM